

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11072/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Ђурин, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, водопривреде и шумарства, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7034/20 од 28.09.2022. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7034/20 од 28.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7034/20 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 382/19 од 02.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да су по основу одржаја постали сувласници парцеле топ.бр. .../..., њива шесте класе у потесу ... од 30306 м2, уписане у листу непокретности бр. ... КО ... и то: тужилац АА у 11509/30306 делова, тужилац ББ и тужилац ВВ у по 4639/30306 делова и тужилац ГГ у 5755/30306 делова, што би тужена била дужна да призна и трпи да се тужиоци упишу са правом сувласништва у наведеним сувласничким деловима, уз истовремено брисање свих досадашњих права тужене на наведеној некретности у јавним књигама, непосредним обраћањем, а путем ове пресуде, као и захтев да се тужена обавезе да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужиоци су обавезани да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7034/20 од 28.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20). О праву тужилаца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлука овог суда на коју се ревизијом указује и којом је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. У конкретном случају ради се о парници ради утврђења права својине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања. Имајући у виду наведено, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2, у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 14.03.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 100.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић